

Bonusforældre af Jesper Juul

En kærlig bog

Jesper Juul

Bonusforældre

Forlaget Apostrof

129 sider

199 kroner.

En meget dyb og samtidig en meget let læst og meget anvendelig bog. Så kort kan det siges, og så nuanceret fortjener dette lille mesterværk at blive benævnt. En af indeværende menneskealders store danske kapaciteter inden for familieterapi har begået en bog henvendt til de hundredetusinder af mennesker, der er involveret i en bonus-famile - personligt, fagligt eller professionelt. Sproget er let tilgængeligt, humoristisk og flydende, og man kan håbe på, at værket når langt ud over rækkerne hos de, der i forvejen er bevidste om reaktionsmønstre hos sig selv, børn og hinanden i parforholdene - og alligevel er der

noget at lære, hvis ellers man kunne få de professionelle til at høre efter:-)))

Der er så meget guld at hente i bogen, at man næsten bliver helt rørt over, at det er muligt at hælde så megen visdom ud over 129 sider. OK, Jesper hoster også op med nogle af de gamle travere, f.eks. at det eneste man skal være enige om er, at uenighed er tilladt, og at en god kontakt behøver ikke være harmonisk. Men det er vel egentlig naturligt nok og begrænset, hvor mange forskellige måder, man kan sige det samme på:

Altså at det jo er ud fra et autonomt selv, man også i nye familier med succes skal møde sine tilkommende bonusbørn, som Jesper gennem bogen lægger stor vægt på, at man ikke skal forføre, selv om man har forført (eller er blevet det) af deres mor eller far.

Vi er sat på jorden for at opdage nye ting, og derfor vil vi også kunne lade os provokere af noget af bogens indhold.

Fra en kant fra bogen nogle af budskaberne løst samlet sammen:

* Gør det du tror på og kan stå inde for som alternativ til at diskutere så meget

* Synes barnet ikke, du skal have moderen, har det ofte ret

* Psykologsnak bider ikke på børn

* Processen fra venskab som ny

kæreste til forældrerolle tager 5-10 år.
Du har god tid!

* Dine bonusbørn tager stilling til dig på baggrund af relation mellem dig og din kæreste.

* Siger dit bonusbarn "skrid og lad mig være i fred", så gør du klogt i at følge det.

* Opdrageruniformen gør ikke konstruktivt indtryk på børn og deres adfærd. Det gør derimod måden voksne **er** på og **relaterer** til andre på.

* Tag alt andet lige og efter omstændighederne hurtigst muligt kontakt til din nye kærestes X (med

billigelse fra kæresten)

* Vi har alle selvdestruktive elementer i vores måde at være til i verden på

* De, der elsker os, får med jævne mellemrum blå mærker på sjælen

Afsnittene i bogen bevæger sig fra, hvad en god kontakt er, via når det

ikke lige lykkes, over eksen og heksen og til øv, det gik alligevel ikke. Humoristisk pakket ind men med den alvorstone, der nu ligger i den slags budskaber, at hvor svært det hele end synes, så er der en eller anden brugbar, måske smertelig men brugbar og anvendelig løsning på det hele. Ikke en facitliste, som bogen også påpeger, men en inspiration til, hvordan man som bonusforældre kan få gravet sit allerbedste frem til gavn og glæde for den nye, lille familie, og hvorledes man reelt kan vokse som menneske ved at tage denne udfordring op.

Bogen indeholder forslag til, hvad man kan sige i stedet for øm og høm og goddag lille ven men mere direkte til barnet og en banken på ud fra sit eget og den verden, der er ens egen, og som barnet vil elske en for, at man deler med dem.

Den indeholder også det budskab, at det frem for alt er vigtigt at være realistisk kontra romantisk. At et forhold til sine bonus-børn i særdeleshed og trivslen i bonus-familien i almindelighed udpræget baseres på nøgternhed og rationalitet som justerende faktor for

den store forelskelse og kærligheden. Med andre ord: Kærlighed er ikke nok. Det hele kræver slid, vilje, overskud, mentalt kriseberedskab, intellektet og viljen til personlig udvikling. Alt dette cementeres i beton i Jesper Juuls kærlige bog, og det er også det, der gør den kanon.

Jesper kommer i sin bog også ind på en dagsorden til og et forløb, næsten fortænkt til det irriterende, gode gammeldaws familieråd, dog med den væsentlige forskel, at det nu ikke længere er patriarken, der er i centrum men alles følelser og

forventninger, og sågar om ikke også Jesper har konstrueret en fin, lille oversættelse af den 5-åriges udbrud".

Gennem år og dag modtager vi så mange bøger til anmeldelse, at vi på forskellig vis må skille os af med de fleste. Den her bog er en af dem vi beholder!!